

IV. Patí sota el poder de Ponç Pilat

Dv, 8/03/2013 per Josep M. Rovira...

[Contemplació de l'Evangelí](#)

El Verb etern de Déu és sotmès al poder sanguinari d'un tribú mediocre. Ponç Pilat marca el temps del seu govern amb la injustícia més gran de tots els temps: enviar a la mort l'autor de la vida.

Per això, el diàleg entre Ponç Pilat i Jesús és un joc de disbarats:

-“Per tant, tu ets Rei?”, li diu Pilat a Jesús. És clar que és rei, però, per a Jesús, “ser rei” no té res a veure del que significa per Pilat el fet de regnar. Per això la resposta de Jesús devia ser incomprendible pel governador de Judea:

-“Tu ho dius. Jo sóc rei. Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la Veritat escolten la meua veu” ([Joan 18, 37](#)).

Amb el seu comentari escèptic, Pilat trenca el diàleg:

-“Què és la veritat”? ([Joan 18, 38](#)).

Nosaltres podem retrocedir fins a la paraula de Jesús: “Tots els qui són de la veritat escolten la meua veu”. Què vol dir “ser de la veritat”?

Vol dir una disposició positiva no pas superficial, orgullosa o escèptica; una mirada oberta a tota la realitat, no pas tancada unilateralment a una sola franja del conjunt del que és real; una disposició en la que van d'acord el coneixement, l'afecte i l'acció, per tal que “ser de la veritat” -en la que hi creiem- sigui idèntica a l'obediència a l'Amor que, malgrat tot, se'ns comunica.

A Jesús el fa patir la nostra submissió al poder maligne que avassalla i fa mal als altres i a mi mateix. A Jesús el fa patir -ja ha entrat en la Passió- el que pateixen i patiran tants d'homes i dones torturats pel corró implacable del poder que no atén a la Veritat que s'identifica amb l'Amor. Pilat, orgullós i escèptic, sembla no obeir ningú: però és simplement esclau de la seva engruna de poder crudel.

Jesús és pujat a la Creu com una extensió corporal, física, del dolor interior que li causava l'actitud de Ponç Pilat, orgullosa, escèptica, crudel, tancada, sense cap coneixement amorós de la persona que té desarmada al davant seu. La Creu escenifica el patiment humà global, interior i corporal, que l'Innocent patirà fins a morir lliurat a nosaltres.

“Llavors va inclinar el cap i va lliurar l'esperit” ([Joan 19, 30](#)). Són dos símbols de pau i de bondat. Inclina el cap davant d'uns esdeveniments dolorosos que Jesús ni volia ni podia evitar: està bé així. Alena l'esperit com un símbol que Jesús ens estima en donar-nos l'Esperit Sant.